

Anonymizované znění

Překlad

C-428/23 – 1

Věc C-428/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

11. července 2023

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. června 2023

Žalobci, navrhovatelé a odpůrci v řízení opravném prostředku „Revision“:

ROGON GmbH & Co. KG

MVI Management GmbH

DC

Žalovaný, odpůrce a navrhovatel v řízení opravném prostředku „Revision“

Deutscher Fußballbund e. V. (DFB)

[omissis]

BUNDESGERICHTSHOF (Spolkový soudní dvůr)

USNESENÍ

[omissis]

ve sporu

1. ROGON GmbH & Co. KG, [omissis] Frankenthal,
2. MVI Management GmbH, [omissis] Mondsee (Rakousko),

3. DC, [omissis],

žalobců, navrhovatelů a odpůrců v řízení opravném prostředku „Revision“,

[omissis]

proti

Deutscher Fußballbund e. V. (DFB), [omissis] Frankfurt nad Mohanem,

žalovanému, odpůrci a navrhovateli v řízení opravném prostředku „Revision“

[omissis]

Senát pro hospodářskou soutěž Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) na základě ústního jednání konaného dne 28. února 2023 [omissis]

rozhodl takto:

Řízení se přerušuje.

Soudnímu dvoru Evropské unie se za účelem výkladu čl. 101 odst. 1 SFEU předkládají následující předběžné otázky:

1. Použijí se na předpisy vydané sportovním svazem, které jsou určeny pro členy svazu a upravují využívání služeb poskytovaných podniky, které nejsou členy tohoto svazu, na trhu, který předchází činnosti svazu, zásady vypracované Soudním dvorem Evropské unie v rozsudcích „Wouters“ (ze dne 19. února 2002, C-309/99) a „Meca Medina“ (ze dne 18. července 2006, C-519/04 P), podle nichž je při uplatňování zákazu kartelových dohod nutno
 - zohlednit celkový kontext, ve kterém bylo dotčené rozhodnutí přijato nebo v němž vyvolává své účinky, a zejména jeho cíle,
 - a dále přezkoumat, zda jsou omezující účinky na hospodářskou soutěž, které z tohoto rozhodnutí vyplývají, nezbytné pro dosažení uvedených cílů
 - a zda jsou vzhledem k těmto cílům přiměřené (dále jen „posouzení podle rozsudku Meca Medina“)?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Použije se tedy posouzení podle rozsudku Meca Medina na všechna pravidla uvedená v těchto předpisech, nebo je nezbytné vzít v úvahu obsahová kritéria, jako je například bližší nebo vzdálenější souvislost jednotlivých pravidel se sportovní činností svazu?

Odůvodnění:

- 1 I. Účastníci řízení vedou spor o zdržovací nároky podle kartelového práva v souvislosti s pravidly pro zprostředkování hráčů vydanými žalovaným (dále jen „pravidla RfSV“).
- 2 Žalobkyně pod bodem 1 je přední poradenskou firmou pro mladé talenty a profesionální fotbalové hráče v Německu. Její činnost zahrnuje mimo jiné poradenství v souvislosti s přestupy profesionálních fotbalových hráčů nebo prodloužením jejich smluv. Jejím zakladatelem a jednatelem je žalobce pod bodem 3. Žalobkyně pod bodem 2 je právnická osoba podle rakouského práva, jejíž podnikatelská činnost se rovněž zaměřuje na zprostředkování hráčů. Služby hráčských agentů mohou využít jak sami hráči, kteří hledají klub, tak i kluby, od nichž hráči odchází (zprostředkování odchodu hráče) nebo které hráče přijímají (zprostředkování příchodu hráče).
- 3 Žalovaný je zastřešující federace 27 německých fotbalových svazů se zhruba 25 000 kluby a více než 7 miliony členů. Organizačně je součástí svazové pyramidy, kterou zastřešuje mezinárodní fotbalová federace (FIFA).
- 4 Podle § 16a stanov žalovaného je pořadatelem zápasů v rámci dvou nejvyšších profesionálních lig (Bundesliga a 2. Bundesliga) asociace Deutsche Fußball Liga (DFL e. V.). DFL e. V. je asociací klubů těchto dvou nejvyšších německých profesionálních lig. Zápasů v rámci 3. ligy, která je rovněž profesionální fotbalovou ligou, pořádá sám žalovaný. Další ligy pořádají regionální fotbalové svazy. Kluby, které se účastní zápasů v rámci Bundesligy a 2. Bundesligy, se jako řádní členové asociace DFL e. V. musí řídit stanovami žalovaného a závaznými interními předpisy. Hráči, aby byli oprávněni hrát v Bundeslize a 2. Bundeslize, musí podepsat licenční smlouvu s DFL e.V., která jim rovněž ukládá povinnost dodržovat pravidla asociace. Jako člen FIFA se žalovaný řídí jejími pravidly a je povinen naplňovat rozhodnutí FIFA.
- 5 V rámci pravidel upravujících činnost hráčských agentů, které schválila FIFA, přijal žalovaný vlastní pravidla, která vstoupila v platnost dne 1. dubna 2015. Tato pravidla platí pro kluby a hráče, kteří mají vůči žalovanému povinnost se těmito pravidly řídit. Pravidla upravují využití služeb agenta ze strany hráčů a klubů za účelem uzavření smluv pro profesionální hráče a dohod o přestupech. Předepisují mimo jiné
 - povinnost agentů se registrovat, § 2 bod 3 a § 3 body 2 a 3 RfSV (dále jen „registrační povinnost“);
 - prohlášení agenta, jímž se agent podřizuje různým stanovám, pravidlům a řádům FIFA, žalovaného a DFL e. V., včetně podřízení se svazové justici, § 2 bod 2 a § 3 bod 2, bod 3 RfSV a přílohy 1 a 2 (dále jen „povinnost podřít se“);
 - další povinnost fyzické osoby při registraci právnických osob, příloha 2 RfSV (dále jen „dodatečná povinnost právnických osob“);

- zákaz, aby agent při zprostředkování příchodu hráče měl podíl na budoucích výnosech klubu z přestupu, § 7 bod 3 RfSV (dále jen „zákaz provize za následné přestupy“);
 - zákaz provize za zprostředkování nezletilých, § 7 bod 7 RfSV;
 - povinnost zveřejnit odměny a platby agentům, § 6 bod 1 RfSV (dále jen „povinnost zveřejnění“).
- 6 Porušení těchto pravidel je možné postihovat jako nespportovní chování (§ 9 RfSV). Příloha pravidel obsahuje předtištěné formuláře pro prohlášení agenta.
- 7 Společnost DFL GmbH, která je stoprocentní dceřinou společností asociace DFL e. V., rozeslala ke dni 12. ledna 2018 oběžník č. 62 odpovědným osobám v klubech a kapitálových společnostech Bundesligy a 2. Bundesligy, v němž je informovala mimo jiné o dohodách o zprostředkování odchodů. V oběžníku bylo uvedeno, že jako odměnu lze sjednat jednorázovou paušální platbu nebo odstupňovanou odměnu v závislosti na poplatku za přestup dosaženém v rámci zprostředkování odchodu, která se ovšem nesmí blížit procentuálnímu podílu (dále jen „výpočet odměny podle oběžníku č. 62“).
- 8 Žalobci svými zdržovacími návrhy napadají registrační povinnost (návrh 1), povinnost podřídit se (návrh 2), dodatečnou povinnost právnických osob (návrh 3), zákaz provize za následné přestupy (návrh 4), výpočet odměny podle oběžníku č. 62 (návrhy 5 a 5a), zákaz provize ze zprostředkování nezletilých (návrh 6) a povinnost zveřejnění (návrh 7). Odvolávají se zejména na zákaz kartelových dohod.
- 9 Landgericht (zemský soud) žalobě částečně vyhověl. Uložil žalovanému, aby se zdržel jednání ve smyslu druhého návrhového žádání, v rozsahu, v němž se musí agenti za účelem stíhání porušení podrobit svazové justici FIFA a DFB, a ve smyslu druhého návrhového žádání. Ve zbývajících částech žalobu zamítl.
- 10 Oberlandesgericht (vrchní zemský soud) žalobě na základě odvolání žalobců vyhověl ve větším rozsahu. Žalovanému uložil zdržet se celkově postupu, kdy agenty registroval pouze tehdy, pokud se podřídí pravidlům FIFA, žalovaného a DFL e.V. souvisejícím s výkonem činnosti agentů (návrh 2). Žalovaný dále nesmí postupovat tak, že DFL e.V. nebo jiného dodavatele pověří pořádáním zápasů ve fotbalové lize a přitom umožní, aby tento dodavatel omezil možnost klubů sjednávat pro výpočet provizí vzorce, které počítají s procentuálním podílem z výnosů z dalšího přestupu (návrh 5a). Ve zbývajícím rozsahu odvolání, jakož i vzájemné odvolání žalovaného zamítl.
- 11 Opravnými prostředky „Revision“, které Oberlandesgericht (vrchní zemský soud) připustil, se žalobci domáhají svých zbývajících návrhů na zdržení se a žalovaný trvá na svém návrhu na zamítnutí žaloby.

- 12 II. Pro rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“ jsou relevantní ustanovení německého Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (zákon o omezování hospodářské soutěže, dále jen „GWB“), která zní:

§ 33 Nárok na odstranění a zdržení se

- (1) Kdo poruší ustanovení této části nebo články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (porušovatel) nebo kdo poruší rozhodnutí antimonopolního úřadu, je povinen ve vztahu k dotčené osobě toto porušení odstranit a v případě nebezpečí opakování je povinen zdržet se tohoto jednání.
2. [...]
- (3) Dotčenou osobou je, kdo jako konkurent nebo jiný účastník trhu utrpí újmu v důsledku tohoto porušení.
4. [...]
- 13 III. Úspěch opravného prostředku „Revision“ závisí na odpovědi na předběžné otázky. Před vydáním rozhodnutí je proto nezbytné řízení přerušit a na základě čl. 267 odst. 1 písm. b) a odst. 3 SFEU předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (viz ohledně FIFA Football Agents Regulations: Landgericht Mainz [Zemský soud v Mohuči], předkládací usnesení ze dne 30. března 2023, 9 O 129/21).
- 14 Odvolací soud (Oberlandesgericht Frankfurt a.M. [Vrchní zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem], WuW 2022, 99) uvedl, že pravidla je nezbytné posuzovat měřítkem čl. 101 odst. 1 SFEU. Pravidla zavádí omezení hospodářské soutěže na trhu zprostředkování hráčů, které je citelné a relevantní pro vnitřní trh. Nicméně se jedná o sportovní pravidla a proto je u nich v souladu s judikaturou Soudního dvora (rozsudek ze dne 18. července 2006, C-519/04 P, [omissis] Meca Medina) nezbytné posoudit jejich slučitelnost se zásadou zákazu kartelových dohod. Pro použitelnost těchto zásad omezujících zákaz kartelových dohod je relevantní, zda jsou omezení hospodářské soutěže, která jsou s pravidly RfSV spojena, v souladu se sportovními cíli proklamovanými žalovaným. Tak tomu v projednávané věci je. Pravidla RfSV jsou sportovní úprava ve smyslu této judikatury. Podle stanov je úkolem žalovaného zajistit sportovní soutěž ve fotbale; tomuto cíli slouží také pravidla RfSV. Jejich cílem je vytvořit podmínky pro získávání a zaměstnávání sportovců za účelem zajištění čestné sportovní soutěže. Činnost hráčských agentů zásadně ovlivňuje složení týmů, jejich kontinuitu a jejich hráčskou sílu; je tedy přímo spojena se sportovní soutěží. Činnost hráčských agentů tak ovlivňuje férovou sportovní soutěž, výkonnost a zdraví sportovců. Cílem pravidel je vyhnout se závislostem mezi hráčskými agenty, hráči a kluby. Takovéto závislosti mohou ohrozit integritu a poctivost soutěže a sportu. V minulosti docházelo k tomu, že hráčští agenti svými trestněprávně relevantními praktikami zčásti poškozovali finanční a profesní situaci hráčů a klubů.

- 15 Napadená pravidla proto musí být posuzována individuálně na základě zásad vypracovaných v rozhodnutí „Meca Medina“. Nezávisle na obecných cílech je nezbytné u každého sporného pravidla posoudit, zda se vztahuje k legitimnímu cíli, zda existuje neoddělitelná vazba mezi sledováním legitimního cíle a omezením hospodářské soutěže a zda je takové opatření přiměřené.
- 16 Podle těchto měřítek pravidla, která jsou napadena návrhy na zdržení se uvedenými v bodech 1, 4, 6 a 7, tedy povinnost registrovat se, zákaz účasti na pozdějších výnosech z přestupů, zákaz provize při zprostředkování nezletilých a oznámení veškerých plateb žalovanému, neporušují článek 101 SFEU. Naproti tomu povinnost učinit prohlášení o podřízení se, kterou napadá druhý zdržovací návrh, a pravidlo, podle kterého musí právnické osoby při poskytnutí prohlášení agenta předložit současně další prohlášení agenta jako soukromé osoby, které je napadáno třetím zdržovacím návrhem, spadají do zákazu podle článku 101 SFEU. Pátý zdržovací návrh je neopodstatněný. Napadené oběžníky nelze přičíst žalovanému. Naproti tomu podpurný návrh 5a opodstatněný je. Žalovaný je povinen vykonávat dohled na DFL GmbH.
- 17 2. Opravný prostředek „Revision“ podaný žalobci proti tomuto rozhodnutí bude úspěšný tehdy, pokud žalobci mají vůči žalovanému nárok na zdržení se podle § 33 odst. 1 GWB, čl. 101 odst. 1 SFEU ve vztahu k pravidlům RfSV napadeným návrhy pod číslem 1, 4, 6 a 7. Znaky skutkové podstaty čl. 101 odst. 1 SFEU jsou naplněny (k tomu bod a) níže). Na základě skutkových zjištění soudu nelze konstatovat, že jsou splněny podmínky pro výjimku podle čl. 101 odst. 3 SFEU (k tomu bod b) níže). Vystává otázka, zda s přihlédnutím k celkovému kontextu, ve kterém pravidla vyvolávají své účinky, a jejich cílům přichází do úvahy omezení skutkové podstaty čl. 101 odst. 1 SFEU. Na základě dosavadní judikatury Soudního dvora nelze tuto otázku zodpovědět jednoznačně (k tomu bod c) níže). Rozhodnutí proto závisí na odpovědi na předběžné otázky (k tomu bod d) níže).
- 18 a) Podle čl. 101 odst. 1 SFEU jsou s vnitřním trhem neslučitelná, a proto zakázána, mimo jiné rozhodnutí sdružení podniků, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Platí přitom nepsaná podmínka, že jak omezení hospodářské soutěže, tak i ovlivnění obchodu mezi členskými státy musí být citelné. Kdo tento zákaz poruší, musí se podle § 33 odst. 1 GWB tohoto jednání vůči dotčenému zdržet.
- 19 aa) Žalovaný se jako sdružení podniků musí řídit čl. 101 odst. 1 SFEU. Žalovaný sdružuje mimo jiné fotbalové kluby německých profesionálních lig. Pro ně je fotbal v první řadě hospodářská činnost. Spojení této hospodářské činnosti se sportem nemění nic na povaze žalovaného jako podniku (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, C-49/07, [omissis] bod 22, MOTOE). Ani skutečnost, že žalovaný sdružuje kromě profesionálních klubů rovněž amatérské kluby, nemůže toto hodnocení zpochybnit (viz k FIFA: rozsudek Soudu ze dne 26. ledna 2005, T-193/02, [omissis], body 69 až 72, Piau). Hospodářskou činností je i stanovení dotčených pravidel žalovaným, která se týkají využití zpravidla

zpoplatněné služby v podobě zprostředkování hráčů. Pravidla RfSV je nezbytné považovat za rozhodnutí sdružení podniků (viz k tomu zásadní rozsudek Soudního dvora ze dne 27. ledna 1987, 45/85, [omissis] body 29 až 32, Feuerversicherung; Soud, [omissis] bod 75, Piau). Žalovaný chce těmito pravidly, jak vyplývá z § 1 bodu 1 RfSV, koordinovat chování svých členů na určitém trhu, totiž ohledně činnosti hráčských agentů při sjednávání smluv s profesionálními hráči a dohod o přestupech.

20 bb) Pravidla RfSV napadaná v projednávané věci také vedou k citelnému omezení hospodářské soutěže na trhu zprostředkování hráčů.

21 (1) Pravidla sice nejsou určena přímo hráčským agentům, nýbrž klubům a hráčům, které služby agentů poptávají a jsou tak na opačné straně trhu. Vedou nicméně k tomu, že svoboda rozhodování zúčastněných hráčů, klubů a podniků je omezena, což má současně vliv na hospodářskou svobodu jednání hráčských agentů.

Ti musí, chtějí-li působit na trhu zprostředkování hráčů, přizpůsobit své chování dotčeným pravidlům. V opačném případě riskují, že hráči a kluby je s ohledem na tlak sankcí ze strany žalovaného (§ 9 RfSV) zprostředkováním hráčů nepověří.

22 (2) Omezení hospodářské soutěže je i citelné. Jak bylo uvedeno, všechny kluby a všichni hráči působící v Německu jsou jako zájemci o služby agentů vázáni těmito pravidly. Realistické šance na trhu v Německu tak mají pouze agenti, kteří splní napadená ustanovení upravující povinnost registrovat se (§ 2 bod 3, § 3 body 2 a 3), strukturu odměny (§ 7 body 3 a 7) a zveřejnění odměn (§ 6 bod 1). Nebrání tomu ani skutečnost, že podle § 1 bodu 4 RfSV zůstávají smlouvy profesionálních hráčů a dohody o přestupech v platnosti i bez dodržení ustanovení pravidel.

23 (3) Pravidla RfSV jsou rovněž způsobilá narušit obchod mezi členskými státy. Jak bylo uvedeno, všechny kluby a všichni hráči působící v Německu jsou jako zájemci o služby agentů těmito pravidly vázáni, tudíž jsou i všichni hráčští agenti působící v Německu těmito pravidly omezeni. Ačkoliv se týkají pouze celého německého trhu, představují pravidla překážku pro vstup na trh pro zahraniční hráčské agenty, kteří ve svých zemích nepodléhají stejným restrikcím. Navíc se mnoho zprostředkovaných přestupů hráčů uskutečňuje přeshraničně, pokud jde o přechod do Bundesligy nebo z Bundesligy. Relevantnost pro vnitřní trh je proto nezpochybnitelná.

24 b) Odvolací soud nepřezkoumal, zda napadená pravidla splňují podmínky výjimky podle čl. 101 odst. 3 SFEU. Na základě zjištění odvolacího rozsudku se nelze domnívat, že tomu tak je.

25 c) Rozhodnutí ve věci tedy zásadně závisí na tom, zda platí omezení skutkové podstaty čl. 101 odst. 1 SFEU v souladu se zásadami uvedenými v rozhodnutí Soudního dvora ve věci „Meca Medina“, jak se domníval odvolací soud.

- 26 aa) Omezení zákazu podle čl. 101 odst. 1 SFEU jsou judikaturou Soudního dvora uznána pouze za specifických okolností (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 19. února 2002, C-309/99, [omissis], body 97 a násl., Wouters; ze dne 28. února 2013, C-1/12, [omissis], bod 93, OTOC; ze dne 18. července 2013, C-136/12, [omissis] body 53 a násl., Consiglio nazionale dei geologi; ze dne 23. listopadu 2017, C-427/16 a C-428/16, [omissis] body 54, CHEZ Elektro Bulgaria). Podle této judikatury ne každé rozhodnutí sdružení podniků, jež je způsobilé omezit svobodu jednání stran, spadá nezbytně pod zákaz stanovený v čl. 101 odst. 1 SFEU. Slučitelnost takového rozhodnutí s pravidly Unie v oblasti hospodářské soutěže nemůže být posuzována abstraktně. Spíše je při použití zákazu kartelových dohod namístě vzít v úvahu celkový kontext, ve kterém bylo dotčené rozhodnutí sdružení podniků přijato nebo vyvolává své účinky, a zejména jeho cíle. Dále je třeba zkoumat, zda omezující účinky na hospodářskou soutěž, které z tohoto rozhodnutí vyplývají, jsou nezbytné pro dosažení uvedených cílů a zda jsou vzhledem k těmto cílům přiměřené. Soudní dvůr použil tyto zásady, s přihlédnutím ke specifickým sportovní soutěže, i v oblasti stanovení pravidel sportovními svazy. Rozhodl, že i sportovní pravidla mohou sledovat legitimní cíl ve výše uvedeném smyslu, pokud jsou – jako pravidla dopingové kontroly – inherentní organizaci a řádnému průběhu sportovní soutěže a jeho cílem je právě zajistit zdravé soutěžení závodníků („posouzení podle rozsudku Meca-Medina“, Soudní dvůr, [omissis] body 43 a 45, Meca Medina).
- 27 bb) Projednávaný skutkový stav se liší od dosavadních případů, v nichž Soudní dvůr u rozhodnutí sdružení podniků zvažoval příslušné omezení zákazu. Rozhodnutí ve věcech „Wouters“, „OTOC“, „CHEZ Elektro Bulgaria“ a „Consiglio nazionale dei geologi“ se týkaly profesně právních úprav vydaných profesními zastoupeními na základě zákonných norem, které měly ve své oblasti normativní kompetenci (viz Soudní dvůr, [omissis] body 44 a 62, Wouters; [omissis] body 48 a násl., OTOC; [omissis] body 5 a 43 a násl., Consiglio nazionale dei geologi; [omissis] body 21 a 48, CHEZ Elektro Bulgaria). Rozhodnutí ve věci „Meca Medina“ se týkalo antidopingových pravidel Mezinárodního olympijského výboru a plavecké federace (viz Soudní dvůr, [omissis] body 27 a násl., Meca Medina). Tato pravidla se týkala přímo sportovní činnosti atletů a poctivého průběhu soutěže, tedy trhu organizování sportovních soutěží. Spadaly tedy do rámce autonomie, která sdružením umožňuje, aby samy upravily své interní poměry (čl. 12 odst. Listiny, čl. 11 odst. 1 EÚLP, čl. 9 odst. 1 Grundgesetz [Základní zákon]). Pravidla sporná v projednávané věci jsou sice také určena klubům a hráčům, tedy členům federace žalovaného, týkají se nicméně i hráčských agentů, kteří nejsou členy žalovaného. Pravidla tedy mají účinek na třetí trh, který předchází sportovní činnosti a jehož účastníky jsou kluby a hráči jako zájemci o služby agentů. Omezení třetích osob v hospodářské soutěži nelze odůvodnit pouze svazovou autonomií. Soukromoprávní vztahy klubu nebo jeho členů k jiným soukromoprávním subjektům nelze posuzovat jinak, než obdobné vztahy mezi osobami, které členy klubu nejsou (viz k tomu Bundesverfassungshof [Spolkový ústavní soud], usnesení ze dne 12. října 1995, 1 BvR 1938/93, NJW 1996, 1203 bod 9).

- 28 cc) Z judikatury Soudního dvora nelze jednoznačně dovodit, zda je možné v situacích, jako je ta v projednávané věci, vyjmout za použití zásad uvedených v rozsudku „Meca Medina“ pravidlo, které citelně omezuje hospodářskou svobodu jednání účastníků trhu, kteří nejsou členy klubu, ze zákazu podle čl. 101 odst. 1 SFEU. V tomto ohledu jsou zastávány různé názory.
- 29 (1) Podle jednoho názoru se zásady vypracované Soudním dvorem mimo jiné v rozsudcích „Wouters“ a „Meca Medina“ v situacích, jako je ta v projednávané věci, nepoužijí. Tyto zásady mají podle tohoto názoru platit pouze tehdy, pokud pravidla sledují čistě sportovní účely nebo každopádně účely „specifické pro sport“ [omissis] [odkazy na literaturu]. Tomu svědčí, že Soudní dvůr v věci „Meca Medina“ vycházel z toho, že omezení možností jednání antidopingovými pravidly je „inherentní“ řádnému průběhu sportovní soutěže (Soudní dvůr, [omissis] bod 45, Meca Medina). Navíc pravomoc sportovních svazů stanovit pravidla týkající se podnikatelské činnosti sice může vyplývat ze specifík sportovních soutěží (k tomu stanovisko generálního advokáta ze dne 15. prosince 2022, C-333/21, [omissis] bod 91, European Super League), ze skutečnosti, že se členové svazů musí v soukromoprávní oblasti řídit jejich stanovami a právně uznané svazové autonomie. Něco jiného ovšem platí, pokud jsou regulovány podmínky trhů, které se přímo nedotýkají sportovní soutěže samotné, a pokud je předmětem úpravy činnost podniků, které nejsou členy sportovních svazů a nemohly proto ovlivnit obsah těchto úprav. Pak specifika sportovní soutěže ani normativní pravomoc propůjčená svazům jejich členy v soukromoprávní oblasti nejsou důvodem pro nepoužití čl. 101 odst. 1 SFEU v souladu se zásadami vypracovanými Soudním dvorem v rozsudku Meca Medina [omissis]. V opačném případě by mohl zákaz dohod omezujících hospodářskou soutěž, jak jej stanoví čl. 101 odst. 1 SFEU, ztratit svou vymahatelnost. Nic jiného nevyplývá ani z čl. 165 odst. 2 druhé věty SFEU. Toto ustanovení umožňuje Unii, aby za účelem dosažení svých cílů v oblasti sportu podle čl. 165 odst. 4 SFEU přijímala pouze doporučení a legislativní podpůrná opatření, nikoliv však, aby zmírňovala závazky podle kartelového práva [omissis] [odkaz na literaturu]. Dále je nezbytné vzít v úvahu, že pravomoc řádně konkretizovat nadřazené zájmy, které jsou v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, má pouze demokraticky legitimovaný zákonodárce [omissis] [odkaz na literaturu].
- 30 (2) Podle jiného názoru není pro použití zásad vypracovaných mimo jiné ve věcech „Wouters“ a „Meca Medina“ relevantní, zda se pravidla sportovního svazu týkají pouze čistě sportovní oblasti svazové činnosti, zejména trhů pro pořádání sportovních soutěží, nebo zda má nepřímý vliv na třetí trhy. Zásady platí spíše již tehdy, pokud je možné svazová pravidla v jakémkoliv věcném ohledu dát do souvislosti s organizací a řádným průběhem sportovní soutěže. Zásady uvedené v rozsudku „Meca Medina“ se nepoužijí pouze tehdy, pokud jsou spornou úpravou sledovány výhradně (vlastní) hospodářské cíle a nikoliv sportovní organizační cíle týkající se konkrétní sportovní soutěže [omissis] [odkaz na literaturu]. Svazová autonomie není v této souvislosti rozhodující. Legitimní cíle, které nutně brání zákazu vyplývajícímu z článku 101 SFEU, lze nezávisle na tom spatřovat ve specifických sportu, jehož etické hodnoty podle čl. 165 odst. 2 druhé

věty SFEU patří mezi proklamované cíle Evropské unie [omissis] [odkaz na literaturu]. Pro tento názor hovoří rovněž skutečnost, že Soudní dvůr ve věci „Meca Medina“ výslovně nevycházel ze svazové autonomie, nýbrž se obecně odkazoval na zásady uvedené ve věci „Wouters“. Měl za to, že slučitelnost určité úpravy s pravidly Unie v oblasti hospodářské soutěže nemůže být posuzována abstraktně, nýbrž je na místě vzít v úvahu celkový kontext, ve kterém bylo dotčené rozhodnutí přijato nebo vyvolává své účinky (viz Soudní dvůr, [omissis] bod 42, Meca Medina). Do celkového sportovního kontextu lze zahrnout i úpravy, které nejsou čistě sportovní povahy, nýbrž se týkají i využití služby, která má jen nepřímý vliv na sportovní činnost, členy svazu. Navíc bez organizace profesionálního fotbalu žalovaným by trh zprostředkování hráčů vůbec nemohl existovat, takže přinejmenším v tomto ohledu přímo souvisí se sportovní činností.

- 31 dd) Pokud lze pravidla stanovená sportovním svazem po posouzení jejich nezbytnosti a přiměřenosti ve vztahu k jejich cílům vyjmout z použití čl. 101 odst. 1 SFEU a odpověď na první otázku by tedy byla kladná, pak je nezbytné zvážit, zda se toto posouzení použije jednotně na kompletní úpravu přijatou sportovním svazem, nebo již od začátku pouze na ta pravidla, které mají dostatečně úzkou vazbu na sportovní činnost svazu (druhá předběžná otázka). Posouzení, zda jsou cíle legitimní, zda účinky omezující hospodářskou soutěž nutně souvisí dosahováním uvedených cílů a zda jsou ve vztahu k těmto cílům přiměřené, by pak bylo možné a nezbytné pouze ve vztahu k těmto jednotlivým pravidlům.
- 32 d) Budeme-li stejně jako odvolací soud vycházet z toho, že z celkového kontextu úpravy vyplývají legitimní cíle ve smyslu judikatury „Meca Medina“, pak by u jednotlivých napadených pravidel bylo nezbytné přezkoumat, zda jsou v souladu s tímto obecným cílem. V dalším stupni by bylo nezbytné posoudit, zda existuje nezbytná souvislost mezi sledováním legitimních cílů a omezením hospodářské soutěže. Ve třetím kroku by pak bylo zapotřebí přezkoumat, zda je příslušné opatření omezující hospodářskou soutěž přiměřené, tedy vhodné, nezbytné a přiměřené k dosažení legitimního cíle. Je možné, že při použití zásad z rozsudku Meca Medina bude každopádně část napadených pravidel slučitelná s čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 33 Pokud se naproti tomu uvedené zásady na taková pravidla, jako jsou pravidla sporná v projednávané věci, která mají jen vzdálenou souvislost se soutěžemi organizovanými sportovním svazem, nepoužijí, pak by všechna napadená pravidla porušovala čl. 101 odst. 1 SFEU.

[omissis]